

Eindverslagen der Commissie van Rapporteurs over verschillende wetsontwerpen.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over het ontwerp van wet tot wijziging, aanvulling en verhooging van het IVde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1919. (349 Zitting 1919—1920)

Velen leden was het ook na kennisneming van 's Ministers Nota naar aanleiding van het door de Tweede Kamer uitgebracht Verslag betreffende dit wetsontwerp niet duidelijk, waarom de indiening eerst 26 November jl. heeft plaats gehad. Waar het hier gaat om de begrooting voor het dienstjaar 1919, meenden zij, dat de indiening van dit wijzigingsontwerp zeer wel in Februari 1921 had kunnen plaats hebben en zij konden zich met het beleid van den Minister ten deze geenszins vereenigen.

Wat de voorgestelde verhoogingen betreft, trokken bij het afdeelingsonderzoek voornamelijk de aandacht die der artikelen 33 en 38. Dat de Vreemdelingendienst en de dienst van het Rijks-paspoortenkantoor zooveel hogere uitgaven hebben gevorderd, dan aanvankelijk was geraamd, kon zonder nadere toelichting bezwaarlijk worden goedgekeurd. Nog meer bezwaar had men echter tegen de aanzienlijke verhooging der kosten van het wapen der Koninklijke marechaussee. Met klem kwam men op tegen den in den laatsten tijd gebruikelijken buitensporig duren bouw van kazernes voor dit wapen. Men was er van overtuigd, dat veel te hooge eischen worden gesteld en betreurde zulks niet alleen wegens de geheel onnoodig opgedreven kosten, maar tevens omdat deze luxueuse bouw ten gevolge heeft, dat andere categorieën van personen met het oog daarop niet meer tevreden zijn met eene eenvoudigere woning, en bovenal dat het wapen der Koninklijke marechaussee daardoor impopulair dreigt te worden.

Aldus vastgesteld den 20sten December 1921.

DE BOER.
HAFFMANS.
DE VOS VAN STEENWIJK.
SMEENGE.
BLOMJOUS.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over de ontwerpen van wet betreffende:

hoofdstuk VIIA der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1922 (2);

de Middelen voor het dienstjaar 1922 (2).

Tegen deze wetsontwerpen bestond bij het onderzoek in de afdelingen geen bezwaar.

Aldus vastgesteld den 20sten December 1921.

DE BOER.
HAFFMANS.
DE VOS VAN STEENWIJK.
SMEENGE.
BLOMJOUS.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over de ontwerpen van wet betreffende:

- 1°. hoofdstuk XII (Onvoorziene uitgaven) der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1922 (2);
- 2°. wijziging van het VIIIste hoofdstuk der Staatsbegrooting over het dienstjaar 1919 (146);
- 3°. verhooging van de begrooting van Uitgaven van het Weduwen- en Weezenfonds voor burgerlijke ambtenaren voor het dienstjaar 1920 (301);
- 4°. verhooging van het kredietbedrag ter voorziening in het kastekort van den Surinaamschen dienst hier te lande gedurende de jaren 1919, 1920 en 1921 (306);
- 5°. wijziging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1919 (355);
- 6°. verlenging van de termijnen voor de afsluiting der Staatsbegrooting over 1920 en de inzending der rekeningen (362);
- 7°. verhooging van de begrooting van uitgaven van het Leeningfonds 1914 voor het dienstjaar 1920 (365);
- 8°. wijziging van de begrooting van inkomsten en uitgaven van het Zuiderzeefonds voor het dienstjaar 1920 (368);
- 9°. voorziening in het kastekort van den Surinaamschen dienst 1922, 1923 en 1924 (372).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 20 December 1921.

DE BOER.
HAFFMANS.
DE VOS VAN STEENWIJK.
SMEENGE.
BLOMJOUS.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over het ontwerp van wet tot aanvulling en verhooging van het tiende hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1919. (Kosten vervaardiging soeptabletten, bouillon- en jusblokjes.)

(40)

Verscheidene leden gaven bij het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp blijk van hunne ontstemming wegens de late indiening daarvan. Zij wezen er op, dat de op 26 April 1921 voorgestelde aanvulling en verhooging der begrooting voor het dienstjaar 1919 een uitvloeisel is van eene op 4 November 1918 gesloten voorloopige overeenkomst, welke 26 Februari 1919 door eene definitieve werd vervangen. Dat de Volksvertegenwoordiging zoo laat in een en ander werd gekend, ontmoette bij hen sterke afkeuring, en zij meenden daarin eene ontduiking van het begrotingsrecht te zien, welke niet kon worden geleden.

Van andere zijde werd er tegen opgekomen, dat de Minister de bouillonblokjes, die den Staat op f 2 275 000 zijn komen